

А обноските! — те бяха като кжм дете. Дядо Михо се разговаряше приятелски с коня и на работа, и на пжт, и в обора. Той го милваше с ржце и галеше с думи. Ураган не знаеш, нито що е камшик, нито шо е пржчка. Една само дума бе достатжчна да се спре, да тржгне, или да се понесе като *вихър* из полето. Едно леко подржпване на юздата бе достатжчно да се обжрне наляво, надясно, или назад. А когато го запрягаха за оран, той вжрвеше леко и спокойно, като че сжзнаваше, каква важна работа вжрши.

За добрите грижи и обноски Ураганса отплащаше сжс своя труд. И никога нищо не помрачи приятелството между добрия старец и благородното животно.

Хр. Спасовски.

